

בְּרֵפֶת הָאֵילָנוֹת

וְרַע, וְאֶלְתָּם לַחֲמֶכְךָ לִשְׁבַע וַיִּשְׁבַּחְתָּם לְכֶסֶח בְּאַרְצְכֶם." וְנֹאמַר: "וְנִתְּתִי מִסַּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יְיָהּ וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסְפַּת דַּגְנְךָ וְתִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ. וְנִתְּתִי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתָהּ, וְאֶלְתָּת וּשְׂבַעֲתָ":

וְקִמַּם לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹ: "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם, וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, וְרַב דָּגַן וְתִירֶשֶׁת, וְנֹאמַר: "בְּרוּךְ פְּרִי בִטְנֶךָ, וּפְרִי אֲדָמָתְךָ, וּפְרִי בְהֵמָתְךָ, שֶׁנֶּרְאָה לְפָנֶיךָ וּשְׂמֵרֹתוֹת צִנְיָךָ. בְּרוּךְ טַגְנָךָ וּמִשְׁאֲרֹתָ":

אָנָּה אֵל רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, "הַשְׂקִיפָה מִמְעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וּבְרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִתְּתָה לָנוּ כְּאִשֶּׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם, אֲרָץ זָבַת חֵלֶב וְדָבֶשׁ." וְקִמַּם בְּנֵי הָדָר אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי יִשְׁעֶיךָ נְבִיאֶיךָ: "כִּי־סָם הָהוּא יִהְיֶה צִמַּח ה' לְצִבְיָה וּלְכַבֹּד, וּפְרִי הָאָרֶץ לְאֹנָן וּלְתַפְאֵרֶת לְפָלִישֵׁת יִשְׂרָאֵל". וְנֹאמַר: "וּבְנֵי בְתִים וַיִּשְׁבּוּ, וְנִטְעוּ קְדָמָיִם וְאָכְלוּ פְרִיָם":

וְקִמַּם בְּנוֹ אֶת אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי עֲמוֹס נְבִיאֶיךָ: "הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאֻם ה', וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקֶצֶר וְדָרֶךְ עֲנָבִים בְּמִשְׁךָ הַזֶּרַע, וְהִסְיִפוּ הָהָרִים עֵסִים וְכָל הַגְּבוּעוֹת תִּתְמוּנָנָהּ, וּשְׁבַתִי אֶת שְׁבֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל, וּבְנוֹ עָרִים נִשְׁמֹת וַיִּשְׁבּוּ, וְנִטְעוּ קְדָמָיִם וּשְׂתוֹ אֶת יָיִם, וְעָשׂוּ גִּנוֹת וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיהֶם. וְנִטְעִים עַל אֲדָמָתְךָ, וְלֹא יִתְּשׂוּ עוֹד מַעַל אֲדָמָתְךָ אֲשֶׁר נִתְּתִי לָהֶם, אִמֵּר ה' אֱלֹהֶיךָ":

וְקִמַּם בְּנוֹ אֶת אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי יְחֻזְקָאֵל נְבִיאֶיךָ: "וְהִרְבִּיתִי אֶת פְּרִי הָעֵץ, וְתִנְוַבַּת הַשָּׂדֶה, לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶף רָעַב בְּגוֹיִם". וְנֹאמַר: "וְעַל הַחֵמֶל וְעַל הַיֵּלֶה עַל שְׁפָתוֹ מִזֶּה וּמִזֶּה כָל עֵץ מֵאֵלֶּי לֹא יִבּוֹל עֵלְהוּ וְלֹא יִתֵּם פְּרִיו לְחֲדָשׁוֹ יִבְכֶּר כִּי מִיּוֹמִי מִן הַמִּקְדָּשׁ הַמֶּה יִצְאִים, וְהָיָה פְרִיו לְמֵאֲכָל וְעֵלְהוּ לְתַרְפֻּחָה":

בְּרַעֲיוֹ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי הַבְּהֵמָה לְטוֹבָה, וְתֵן טַל וְקֶסֶר לְבָרְכָךָ עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וּשְׂבַעְנֵהּ מִטוֹבָה, וּבְרַךְ שְׁנַתְנֵה כְּשֵׁנִים הַשְּׁבוֹת לְבָרְכָךָ:

מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עֲלֵינוּ, טוֹב וְיִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוֹבָה אֲלֵינוּ בְהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעֵשׂוֹ רְצוּנָה. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחֵלָה וְכוּנֵן מִקְדָּשֶׁךָ עַל מְכוּנֵנוּ, וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וּשְׁמַחְנוּ בְּתַקְוָנוּ. הוֹשִׁב כְּהֵנִים לְעוֹבְדֹתֶם וְלוֹיִם לְשִׁירִים וְלוֹמְרִים, וְהוֹשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיֵהֶם. וְשִׁם וְעַל הַנְּרָאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשִׁלֵּשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ, כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ: "שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָל יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּמִקְוֶם אֲשֶׁר יִבְחַר, בְּתֵּה הַמִּצְוֹת, וּבְתֵּה הַשְּׂבָעוֹת, וּבְתֵּה הַסְּכוֹת, וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי ה' רִיקָם. אִישׁ כְּפָתַת יָדוֹ, כְּבִרְכַּת ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ":

וְתַמְלֵךְ אִתָּה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה לְבָדֶךָ עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, כְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ: "מִלֶּךְ ה' הַלְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹד וְדָד הַלְלוּיָהּ":

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁחַתְּחִי בְּאֲמָרִים לִי בֵית ה' גִּלְגָּה: עֲמֻדוֹת הָיוּ רְגְלֵינוּ בְּשִׁעְרוֹ; יְרוּשָׁלַיִם: יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחָבְרָה לָהּ יְחִידָה: שִׁשָּׁם עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָטִים יָהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם ה': כִּי שָׁמָּה יִשְׁבּוּ כְּסֻאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסֻאוֹת בְּלִבֵּית דָּוִד: שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם וְשִׁלְיוֹ אֲהַבֶּיךָ: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹהַ בְּאַרְמוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי אֲדַבְרָה נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית ה' אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשֶׁה טוֹב לָךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֶי כָל יִרְאֵה ה' הַלְהַךְ בְּדוֹרְכֶיךָ: יָגִיעַ כְּפִיךָ כִּי תֵאֱכַל אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשַׁתָּךְ כִּפְנֵי פְרִיָה בְּיִרְכָתִי בֵיתְךָ בְּנִיךָ כְּשִׁתְלִי יְזִיתִם כְּסִבִּי לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי כֵן יִבְרַךְ גְּבִיר יִרְאֵה: יִבְרַכְךָ ה' מִצִּיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב: יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאָה בְּנִים לְבְנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

וּבְכֵן תִּרְחַם עֲלֵינוּ, וְתִתֵּן הַשֶּׁמֶשׁ וְהַחֲמֶט בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְלֹא תַעֲזַר הַשָּׁמַיִם מִן הַחֲמֶט בְּכָל עֵת שֶׁהָעוֹלָם צָרִיכִים לוֹ, וְיִקְמַם מִקְרָא שְׁפָתוֹ: "וְנִתְּתִי שְׁלוֹם בְּאַרְץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין וּשְׁכַבְתֶּם חִירָה, וְהַשְׁבַּתִי חִירָה רָעָה מִן הָאָרֶץ, וְחָרַב לֹא תַעֲזַר בְּאַרְצְכֶם". וְתִשְׁמַעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיעֲלוּ כָל הָאֲדָמִים מִן הָאָרֶץ

נוסח ה"לשים יחוד" מספר "לשון חכמים" חלק א' לרבי יוסף חיים בעל הבן איש חי

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵינָהּ, בְּדִחִילוֹ וְרַחֲמֵי, וְרַחֲמֵי וְדִחִילוֹ, לְיַחְדָּא שֵׁם י"ה בְּרָה", בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כָּל הַנְּפֻשׁוֹת הַרוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת הַמִּתְחַסְּיִים אֵל שְׂרָשֵׁי נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמַתְנוּ, וּמַלְבוּשֵׁיהֶם, וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם שֶׁמְכַלְלֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצְרָה עֵשִׂיהּ, וּמְכַל פְּרִטֵי אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצְרָה עֵשִׂיהּ, הַנֵּי מוֹכֵן מִזְמָן לְקִמַּם מִצְוֹת בְּרֵפֶת הָאֵילָנוֹת שֶׁתִּקְנוּ חֲכִמֵינוּ ד' לְרֵאִית אֲלֵנוּ דְמַלְכָּבֵי, וְעַל הַלְפִינְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּאֵלֹהֵינוּ בְּכָל הַכְּפוּנוֹת הָרְאוּיֹת לְכֹחַ בְּבִרְכָּהּ הַזֹּאת וְסוּדוּתֶיהָ, וְתִהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקַבְּלַת וְרוֹצִיָּה לְפָנֶיךָ בְּרַכָּה זוֹ, לְבָרֵךְ וּלְהַעֲלוֹת עַל יְדֶהּ כָּל יְצִיצוֹת הַקְּדוּשָׁה הַמַּעֲרִיבִים בְּצוּמָה, וְכָל נְפֻשׁוֹת רוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת הַמְּגַלְגְּלוֹת בּוֹ, וְאִתָּה הָאֵל בְּמֵדַת טוֹבָךָ וּבְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל תֵּאִיר לָהֶם בְּאוֹר פְּנִיךָ, וְתִשְׁלִים בְּרוּחֶם וְתוֹקָנָם. "כְּרָסִם טַהֲרָם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תְּמִיד גְּמִלָם".

וְיִהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּכּוֹת הַבְּרָכָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נְבָרַךְ, וְקִמַּם בְּנוֹ מֵאִמֶּה: "יֵרָא רִיחַ בְּנֵי פְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרַכְו ה'", וְנִקְבַּל שִׁשְׁע עֶשֶׂר הַכְּרֻבוֹת, כְּכַתוּב: "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, וְרַב דָּגַן וְתִירֶשֶׁת, וְעִבְדוּךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ לְאֲמִים, הוּא גְבִיר לְאֲחֵיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי אֲשֶׁךָ, אֲרִיךְ אַרְוֹ וּמְבָרְכֶיךָ בְּרוּךְ".

וְהִרְוֵי מִקְסַר וְעִמֵּי בְּכַרְבַּת הָאֵילָנוֹת, לְכָל הַצְּדִיקִים הַקְּדָמִים שֶׁבְּדוֹרְנוּ, וְלְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שֶׁכְּנֵי עַפְר קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמֶּה, וּבְפִרְטֵי לְרַבְנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם, נַחַל נֶבֶע מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְאָ, וְזִמְנוֹ נֶגֶן עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

יְהִי לְרַצוֹן אֲמִרְוֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, ה' צוּרִי וְנֹאֲלִי.

וְיִהִי נֶעֱם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה, וְיִהִי נֶעֱם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו כלום, וברא בו בריות טובות ואילנות טובות להנות (נ"א להנות) בהם בני אדם:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֲלֵקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשִׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאֵה כִּימֵי עוֹלָם וְקִשְׁיִים קְדוּמוֹתֶיךָ, וְעִרְבָה לָהּ מִנַּחַת יְהוּדָה וְיִירוּשָׁלַיִם, כִּימֵי עוֹלָם וְקִשְׁיִים קְדוּמוֹתֶיךָ:

רַחֵם נָא ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מְבֻחָה, וְעַל הַיִּכְלָל, וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקִּדְשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ, וּשְׁמַחְנוּ בְּבִנְיָנָהּ, וְנִאֲכַל מִפְרִיהָ, וְנִשְׂבַּע מִסוּבָּהּ, וְנִבְרַךְ עֲלֶיהָ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, וְהִבְיֵאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּדוֹנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם:

וְיִהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְתִשְׁעֵנוּ בְּגוֹבְלוֹ, וְשִׁם נְקִיִּם מִצְוֹת תְּרוּמוֹת וּמַעֲשֵׂרוֹת וְכָל מִצְוֹת הַתְּלוּיוֹת בְּאַרְץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ, הִיא אֲרָץ זָבַת חֵלֶב וְדָבֶשׁ, "אֲרָץ נַחֲלֵי מִים, עֵינֹת וְתוֹמָה יִצְאִים בְּבַקְעָה וּבְהָרָה. אֲרָץ חֹשֶׁה וּשְׁעָרָה וְגִפְן וְתַאֲנָה וְדִמּוֹן, אֲרָץ זֵית שֶׁמֶן וְדָבֶשׁ", כְּאִשֶּׁר צִוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ:

אָנָּה ה', לְמַעַן סַמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּדוֹל חֶסֶדְךָ עִמָּנוּ, וְקִמַּם לָנוּ אֶת הַדָּרֶךְ הָאָרֶץ הַבְּטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ: "וְנִתְּתִי נִשְׁמִיכִים בְּעַתְּךָ, וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבֻלָּה וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיו, וְהַשִּׁיגִי לָכֵס דִּישׁ אֶת בְּצִיר וּבְצִיר יִשְׁיגֵי אֶת

לטובה, שיהיו נעשים מן האדים תמיד גשמי ברכה ונזכה בעתם ובזמנם, ולא יתהפכו האדים לשפיכת זמים חס ושלום, ותוציא את האדמה מקללותיה שנתקללה בעון אבותינו ובעוונותינו, ותהפך כל הקללות לברכות. (לקוטי תפילה ח' ב' ג')

ותמן המטר בעתו לחיים ולגֵרָה ולשבע, ותגדל ברחמיך צמחים ועשבים שיהיה להם כח לרפאות תחלואי עמך בית ישראל, ותשפיע ברחמיך, ותמשיך הסדר הנכון והאמת של כל הרוֹעִים והצמחים שבעולם כפי סדר הזמן והמקום (שם תפילה ה')

ועשב שלא בזמנו: (שם תפילה ו')

ורחם עלינו, והושיענו שנוֹכַח לשמר עצמנו תמיד שלא לאכל שום פרי קדם שנתבשלה, וגם שלא נתלש שום פרי קדם זמנה. כי אהה גלית לנו עצם ההפסד וההזק שייכל להגיע להאדם על ידי זה, כי יוכל לאבד את נפשו חס ושלום על ידי זה:

רבנו של עולם, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מזֵה ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, ועזרנו והושיענו וזכנו תמיד לברך ברכת הנהנין ובכר ברכת הפירות בכונה גדולה וצדוקה, ולא נזדק ברכה מתוך פיני חס ושלום, רק נזכה תמיד להתגבר ולהתחזק בכל עז בכל עת שנוצֵחַ לאֲכֹל אִיזָה פרי או להנות מהעולם הזה איזֵה הנאה, לברך הברכה בכונה גדולה קראוי, באופן שלא יזיק לנפשנו כלל כל מה שנאכל ונשתה ונהנה ממנו, רק אֲדַבֵּר נֹכַח להשלים את נפשתינו ולהוסיף בנפשנו חיות דקושה והארה גדולה על ידי כל דבר שנאכל ונשתה ונהנה ממנו, ותעזרנו ותושיענו שיהיו כל איכותינו ושתייתנו וכל הנאותו בקדושה ובטהרה גדולה לשמך לִבְדֵי בְּלִי שוֹם הנאת הגוף כלל, ונהיה ככלל הצידיקים האוכלים לשבע ונפשם דקושה: (שם תפילה טו')

ותמשיך עלינו ברכה מאתך, ותשפיע שבע גדול בעולם, ותשלח שביעה במעינו, שנוֹכַח לאֲכֹל מעט ולשבע ממנו, כמו שכתוב: "ואכלתם ולחמכם לשבעו וישבתם לבטח בארצכם". וקדם לנו מקרא שכתוב: "והושיעני אתכם מכל שמאויכם", וקראתי אלהי הדין והרבייתי אתו, ולא אתן עליכם רעב והרבייתי את פרי העץ ותנובת השדה, למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים". וקדם לנו מקרא שכתוב: "ואהבך וברכך והרפך וברך פרי בטןך ופרי אדמתך, דגנך ותירשך ויצהרך שגו אֲלִפִיךָ ועשרת צאנך, על האדמה אשר נשבע אֲבֹתֶיךָ לתת לך", ונאמר: "כי חזק בריחי בחזקת עמך, בר גנך בקרבך השם ובגלך שלום, חלב חסים ושיעור", ונאמר: "ואכלתם אכול ושבועו, והללתם את שם אלוקים אשר עשה עמכם לתפילא, ולא יבשו עמי לעולם, וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני ה אלוקים ואין עוד, ולא יבשו עמי לעולם". (שם ח' תפילה טז')

ותזכנו להמשיך עלי ועל כל ישראל קדשת ארץ ישראל, ותבטל אהיות המחלקת מארץ ישראל, ולא תהיה נקראת בשם ארץ כנען, רק בשם ארץ הקדושה, ארץ ישראל, ותמשיך שפע טובה וברכה גדולה מארץ ישראל לכל הארצות, ותברך את יבול הארץ ואת כל פרי האדמה, ויקים מקרא שכתוב: "ארץ נתנה ביולה לברכת אלוקים אלוֹקֵינוּ", וברחמיך הרבים תתן כח בכל יבול הארץ לרפאות את כל תחלואי ומכאובי עמך בית ישראל, ובכרם בחזקת אֵיךְ יהוה זיו שבו פורחים והזונים כל יבול הארץ, ורחם עלינו שלא נצטרך לעסוק חס ושלום עם שום דאקטורים ורופאים שבעולם, רק תברך את כל יבול הארץ, ותשפיע בהם כח לרפאות כל תחלואי ומכאובי עמך בית ישראל, ותעלה מהרה רפואה שלמה לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו (ובכרם וכו'), כי אל מֶלֶךְ רֹפֵא נֶאֱמָר וְרַחֵם אֹתָהּ: (שם תפילה קו')

יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלקי אבותי, ומצדדי היום בחסדך הגדול על נשמותי קודשין ומחזושיני בצפירים, ומצדדי ושמחתי ומגלילי על עמא קדישא ישראל, רבנו של עולם, תכניס ותעיל הנה ציפרא קדישא לאתר קדישא דאתמר עליה עין לא ראתה אלוקים וזלתה: (מתוך תפילה

לכור אחר אמירה הנשיא של אותו היום בימי נסין)

ובכן באתי לפניך מלא רחמים, רבון כל המעשים אדון כל הנשמות, שתמלא רחמים על נשמות ישראל, ובכרם על נשמותי העניה והדלה על ידי מעשי הרעים, אשר הרבייתי לפשע גנדי, ופשתי עויתי, ופשעתי והרע בעיניך עשיתי, עד אשר זה ימים ושנים הרבה אשר נשמתי הולכת נעה ונדה, ונתרחקה ונתגרשה מן השדה הקדושה, ששם גדלים כל הנשמות הקדושות:

רחמן מלא רחמים, רחם על נפשי ורוחי ונשמתי, כי אתה לבד יודע עצם הרחמנות שעליהם זה ימים ושנים הרבה, ימיו מעיך ורחמיך על נשמתי הפגומה מאד, ועל כל הנשמות הערמות דאָלִין ערטלאין בעונותי הרבים, או איז אוי, מה אמר מה אדבר, אוי איז אוי, מתי אֲזַכֵּה לתקן פגמי גדולים גבוהים ועצומים כאלה אשר פגמתי וקלקלתי במקום שפגמתי, חמל ורחם על נשמותינו ועל כל עמך בית ישראל, על כל נשמות ורוחות ונפשות החיים והמתים:

רחם מלא רחמים על נשמות עשוקות כאילו, על נשמות רחוקות מתקון זה כמה וכמה מאות שנים, וכמה גלגולים עברו עליהם, וכמה יסורין וצרות והרפתקאות עברו עליהם בכל גלגול וגלגול. חמל על נשמות עיפות ונדרפות, ובכרם על נשמות הערמות דאָלִין ערטלאין, שאינם יכולים להתלבש בשום גוף, אשר אתה ידעת עצם הרחמנות שעליהם. חמל על דמעתם וצעקתם, חמל על אהנתם וגניחתם ואנקתם, חמל על צערם המר, חמל על טלטולם הקשה והכבד מאד אשר נִעֲשֶׂי כח הסבלי. חמל עליהם למען שמך, למען רחמיך הרבים לִבְדֵי, כי אין בנו כח ודעת להתפלל עליהם ועלינו, עשה למענך ולא למעננו, ואל תזכר להם ולנו עונותינו: "מהו יקדמונו רחמיך פי דלוננו מאד", עזרנו פי עֲלִיךְ ונשענו, וזכנו לשוב בחשובה שלמה לפניך באמת:

ותזכנו לקבל עלינו על מלכות שמים באהבה תמיד, ונוֹכַח לעסוק כל ימיו בתורה ותפלה ומעשים טובים באמת ובלב שלם, באופן שנוֹכַח לברא גופים וכלים קדושים לכל הנשמות דאָלִין ערטלאין על ידי עונותינו הרבים" (קטע זה מתוך התפילה שאחר התקון הלילי)

ותן לנו בעל שדה אמותי, שייכל לעסוק בתקון נפשנו ורוחנו ונשמתנו, שיהיה לו כח לתקן על הנשמות של החיים והמתים, להכניס כל הנשמות מחוץ לפנים, לתוך השדה הקדושה, ולעסוק בכל תקוניהם וצרכיהם, לזרוע ולנסעם ולהשקותם ולגדלם ולהצמיחם, ולהרבות פרותיהם, ולתן הרחקה קראוי בין כל האילנות והעשבים שלא יכחישו אֶחָד את חברו חס ושלום, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "יש מדבר לאגם מים, וארץ ציה למצאי מים, וישב שם רעבים, ויכוננו עיר מושב, ויזרעו שדות וישעו רכמים, ויעשו פרי הבטואה, ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא מעיעים". (שם תפילה טו')

אלוקינו ואלקי אבותינו, תקע בשופר גדול לחירונו, ושא נס לקבץ גְּלִילֵינוּ, וקרב פזונונו מבין הגוים ונפוצותינונו פנס מִיְכַתִּי אֲרָץ, וקבצנו יחד מהרה מארבע כפופות הארץ לארצנו, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "היה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ויבאו האבדים בארץ אשר והנחיים בארץ מגורים, והשתחוו לה בהר הקדש בירושלם". (שם חלק שני תפילה טז')

ותמשיך עלינו השמחה ממקור השמחה, מהשמחה העתידה והמוכנת לזבא עלינו בקרוב על ידי משיח צדקנו, כמו שכתוב: "כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רֵחַ וְכֵל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחָאוּ כָף". ותמרה ותחיש לגאלנו, ותנחם ותשמח אותנו ואת כל עמך ישראל במהרה בימינו, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "כי נחם ה' ציון, נחם כל חרבתיה, וישם מדברה עֵדֶן וערבתה כגן ה', ששון ושמחה יפצא בה תודה וקול ומרה", אמן ואמן: (שם ח' תפילה טז')